

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/118/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514200555
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8514200555.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Petra Šama a JUDr. Jozefa Škraba v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanej: Slovenskej republike - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 2. 7. 2014 č.k. 4C/28/2014 - 90, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

N e p r i z n á v a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Stará Ľubovňa rozsudkom č. k. 4C/28/2014 - 90 žalobu zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal náhrady majetkovej škody 1.263,17 eur a nemajetkovej ujmy 252,63 eur titulom porušenia povinnosti exekučného súdu vydať podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku č. 233/1995 Z.z. poverenie pre súdneho exekútora v 15-dňovej lehote. Aj keď súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia, urobil tak až po 124 dňoch. Pri preskúmaní titulu na vedenie exekúcie súd prekročil mieru zverenej právomoci ako exekučného súdu a nelegálne opätovne posúdil právo žalobcu na zaplatenie dlhu a istiny. Náhrada škody predstavuje istinu s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu (čiastka 1.263,17 eur) ako aj nemajetkovej ujmy v rozsahu 20 % z uplatnenej istiny (252,63 eur).

Uznesením z 18. 10. 2012 Krajský súd v Prešove vylúčil sudcov Okresného súdu Vranov nad Topľou z prejednávania a rozhodovania vecí a vec pridelil Okresnému súdu Stará Ľubovňa.

Žalovaná so žalobou nesúhlasila. Samotné podanie žalobcu je zmätočné, pričom žalobca ako dôkaz poukazuje na exekučný spis, pričom prenáša dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno je na žalobcovi. Nie je jasné, z akého titulu sa žalobca domáha náhrady škody, či z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu priesťahov alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Žalobca 23. 4. 2012 podal návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom už 27. 9. 2012 podal žalobu na súd, t.j. ešte pred uplynutím 6-mesačnej lehoty na prejednanie nároku správnym orgánom. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť pri predbežnom prerokovaní podaného nároku a zmaril tak akúkoľvek možnosť predbežného prerokovania nároku na náhradu škody na príslušnom orgáne.

Exekučný poriadok č. 233/1995 Z.z. v § 44 ods. 2 dáva 15-dňovú lehotu na rozhodnutie o udelení poverenia súdnemu exekútorovi. Ak sa súd rozhodne nevydať poverenie, tak 15-dňová lehota neplatí.

Súdy z úradnej moci majú preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky a skúmať, či rozhodcovské konanie prebiehalo na základe platnej rozhodcovskej zmluvy.

Samotný žalobca nepreukázal vznik ani výšku škody. Rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia iba preukázalo nesprávnosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom pre žalobcu a žalobca tak mohol získať iný exekučný titul prostredníctvom súdneho konania. Žalobca nepreukázal, aby v prípade súdnej žaloby mu bol priznaný ten istý nárok, ktorý bol predmetom rozhodcovského konania. Žalobca nijak neosvedčil, že jeho pohľadávka je nevyhnutelná v dôsledku pochybenia exekučného súdu.

Žalobca nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy ani škody, keď pri nemajetkovej ujme vychádzal z frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery pocitov členov riadiaceho orgánu spoločnosti, pričom žalobca nekonkretizoval, v čom zaniká podnikateľská aktivita a podnikateľský plán žalobcu v dôsledku tvrdených prietahov súdu. Požiadavka nemajetkovej ujmy vo výške 20 % istiny s príslušenstvom nie je podložená reálnymi skutočnosťami či rozumnou úvahou.

Žalobca svoj nárok opiera o porušenie povinností vyplývajúcich z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku o povinnostiach exekučného súdu rozhodnúť v lehote 15 dní od doručenia žiadosti o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie. Nárok si uplatňuje podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, keďže podľa § 3 ods. 1 zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosť štátu je daná podľa § 4 ods. 1 písm. a) zák. č. 514/2003 Z.z., ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu. Podľa § 9 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup je aj porušenie povinnosti orgány verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Podľa ods. 2 v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Keď žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd rozhodol, že nárok žalobcu nie je premlčaný. Vec sa týka exekučného konania 3Er/1271/2011, kde malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, keď o žiadosti na udelenie poverenia z 22. 8. 2011 bolo rozhodnuté až 19. 9. 2011. Nárok žalobcu na náhradu škody bol doručený žalovanej 23. 4. 2012 na predbežné prerokovanie nároku, pričom už 27. 9. 2012, t.j. pred uplynutím 6-mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie otázky bola podaná žaloba, teda žaloba mala byť podaná predčasne. Keď súd rozhodol až po uplynutí 6-mesačnej lehoty od prijatia predmetnej žiadosti, potom súd nepovažoval žalobu za predčasne podanú.

Žalobca namietal neskoré rozhodnutie v rozpore s lehotou stanovou v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Podľa názoru žalobcu exekučný súd mohol rozhodnúť v 15-dňovej lehote od prijatia návrhu na udelenie poverenia súdnemu exekútorovi. Podľa obsahu spisu 3Er/1271/2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 22. 8. 2011, pričom o návrhu bolo rozhodnuté 19. 9. 2011, teda do 3 týždňov od doručenia žiadosti, nie podľa žalobcu tvrdených 124 dňoch.

Súd poukazuje na to, že komplexné preskúmavanie exekučného konania je v právomoci Ústavného súdu SR v prípade ústavnej sťažnosti na súdne prietahy. Aj keď samotné konanie sa týka nároku na náhradu škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu, tak podkladom nároku je porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočného prietahu, čo je v kompetencii Ústavného súdu SR.

Ak žalobca poukazuje na nesprávny úradný postup, tak rozhodnutie, ktorým bolo odmietnuté vydanie poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi nebol nesprávnym úradným postupom v zmysle § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z.. Nejedná sa o nezákonné rozhodnutie, ktorým by orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc podľa § 6 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. Preskúmaním rozhodcovskej doložky súd neskúmal vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákonného ustanovenia § 44 ods.2 Exekučného poriadku, o čom je aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo veci 1Cdo/144/2012. Je tu daná úradná povinnosť súdov skúmať formálnu a materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu.

Preukázanie výšky skutočnej škody zaťažuje žalobcu, pričom žalobca nemôže prenášať dôkazné bremeno na iného účastníka. Žalobca neosvedčil predpoklad zodpovednosti štátu za škodu v časti vzniku majetkovej ujmy. Súd nemôže priznať náhradu škody, resp. nemajetkovej ujmy len na základe abstraktných tvrdení žalobcu, keď nie sú preukázané konkrétne podnikateľské postupy a aktivity, ktoré mali byť rozhodnutím ovplyvnené. Nemajetková ujma v rozsahu 20 % istiny nie je podložená nijakými reálnymi skutočnosťami či odôvodnenými výpočtami. Keď žalobca nepreukázal zodpovednosť štátu za škodu a nepreukázal príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a uplatňovanou majetkovou a nemajetkovou škodou, súd žalobu zamietol.

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p., kde neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania, pričom žalovanej trovy konania nevznikli, resp. si ich neuplatňoval, preto úspešnej žalovanej nebola priznaná náhrada trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu dal odvolanie žalobca. Súd rozhodol v merite veci na základe inšpirácie novou právnou úpravou obsiahnutou v § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., pričom okresný súd nemohol interpretovať hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenie zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Súd svojím rozhodnutím de iure a de facto aplikoval princípom priamej retroaktivity, čo nie je prípustné.

Súd nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkovi nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Odvolateľ poukázal na rozhodnutie štrasburského súdu, kde zodpovednosť štátu za prietahy v súdnom konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžka konania je ovplyvnená mimosúdnyimi faktormi, napr. nárastom ekonomickej trestnej činnosti, rozsahom nevybavenej súdnej agendy a pod.

Žalobca urobil výpočet škody, ktorý vyplýva zo znaleckého posudku č. 1/2014 vypracovaného znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave. Ten ohodnotil negatívny dopad a zníženie majetku žalobcu v určenej žalovanej výške. Súd nevykonával dokazovanie oboznámením sa so znaleckým posudkom.

Okresný súd neprerušil konanie v dôsledku ústavnej sťažnosti na Ústavný súd SR. Žalobca navrhuje zrušiť rozsudok okresného súdu a vec mu vrátiť na opätovné prejednanie.

Krajský súd prejednal vec v medziach, ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť ako vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k tomu dodáva:

Ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku č. 233/1995 Z.z. dáva povinnosť súdu skúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomné poverí exekútora vykonaním exekúcie. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia zamietne. Exekučný poriadok dáva súdom z úradnej moci povinnosť preskúmať žiadosť o udelenie poverenia a limituje 15-dňovou lehotou na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný poriadok neuvádza žiadnu lehotu na

vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Žalobca viedol exekučné konanie na základe rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., kde v exekučnom konaní 3Er/1271/2011 Okresný súd Vranov nad Topľou konštatoval, že dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou podmienkou, spotrebiteľ ňou nie je viazaný a táto je v rozpore s ust. § 52 a násl. Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. a v rozpore s ustanoveniami Smernice Rady 93/13/EHS. Preto nevyhovel žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia a žiadosť zamietol.

Ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku stanovuje 15-dňovú lehotu na udelenie poverenia súdnemu exekútorovi, ale táto 15-dňová lehota nie je stanovená v prípadoch, keď súd nevyhovie návrhu na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, aj keď sa žalobca domnieva, že aj v takomto prípade by mala platiť 15-dňová lehota na vydanie rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi. Z Exekučného poriadku nevyplýva taká povinnosť na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia v konkrétnej lehote. Preto nemôže dôjsť ani k porušeniu práva žalobcu na vydanie rozhodnutia - urobienie úkonu v zákonom stanovenej lehote. Nie je možné konštatovať nesprávny úradný postup podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z.

Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom len v prípadoch, keď takýto nesprávny úradný postup sa preukáže. Ak Exekučný poriadok nedáva lehotu na vydanie rozhodnutia o neudelenie poverenia súdnemu exekútorovi, nemôže sa žalobca domáhať náhrady škody za nedodržanie neexistujúcej zákonnej lehote, keď nedošlo k porušeniu právnej povinnosti súdom. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne, pokiaľ nárok žalobcu ako nedôvodný zamietol.

Žalobca v konaní uplatňuje právo na náhradu škody predstavujúci istinu a príslušenstvo, ktoré viac nemôže byť právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu priznané žalobcovi. Žalobca je príčinou toho, že v exekučnom konaní sa nemohol domôcť svojho nároku, pretože uzavrel neplatnú rozhodcovskú zmluvu s dlžníkom I. A. ako povinným. Exekučný súd zistil neplatnosť rozhodcovskej doložky a konštatoval nedostatok právomoci rozhodcu rozhodovať o nároku žalobcu ako oprávneného. Takáto chyba oprávneného nemôže byť na ťarchu exekučného súdu, ktorý konal svoju zákonnú povinnosť a preskúmal súlad titulu so zákonom. Rozhodnutie okresného súdu je správne, ak návrh žalobcu na návrh škody zamietol.

Pokiaľ sa týka nemajetkovej ujmy v rozsahu 252,63 eur, ako 20 % z uplatňovanej istiny s prísl. (hodnoty majetkového práva postihnutého profesnou deformáciou, ako tvrdí žalobca v návrhu), tak pochybenie žalobcu v exekučnom konaní pri vymáhaní nároku z rozhodnutia rozhodcu bez platnej rozhodcovskej zmluvy nemôže byť základom na náhradu škody ani nemajetkovej ujmy podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. Keďže nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie nároku žalobcu bez zbytočného priesahu, nevznikol ani nárok na nemajetkovú ujmu.

Nevydanie rozhodnutia o zamietnutí návrhu na udelenie poverenia súdnemu exekútorovi v 15-dňovej lehote nemôže byť takou prekážkou, pre ktorú by nemohol žalobcu svoju pohľadávku z úverovej zmluvy, resp. zo zabezpečovacej zmenky vymôcť iným spôsobom. Z toho dôvodu nevznikol žalobcovi nárok na uplatnenú náhradu škody, resp. nemajetkovú ujmu. Preto krajský súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne.

Pokiaľ odvolateľ poukazuje na to, že sa nevychádzalo zo znaleckého posudku č. 1/2014, tak žalobca neosvedčil nárok na nemajetkovú ujmu, resp. nárok na náhradu škody, keď nároky žalobcu ako oprávneného v exekučnom konaní boli pochybné z dôvodu neexistujúceho právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku vydaného rozhodcom s platnou rozhodcovskou zmluvou. Potom výpočty škody zo znaleckého posudku nie sú rozhodujúce pre posúdenie nároku žalobcu.

Čo sa týka námietky neprerušenia konania, pretože bola podaná ústavnú sťažnosť, tak takúto námietku vzniesol žalobca len v odvolacom konaní. V doterajšom konaní žalobca žiadal len vydať medzitýmny rozsudok.

Odvolací súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne vo výroku o náhrade trov konania. Okresný súd rozhodol správne s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov prvostupňového konania. Žalovaná si náhradu trov konania nežiadala, resp.

trovy jej nevznikli, preto okresný súd mohol rozhodnúť tak, že úspešnej žalovanej nepriznal náhradu trov konania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania. Úspešnej žalovanej v odvolacom konaní trovy nevznikli, preto žalovanej nebola priznaná náhrada trov konania.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.